

BUCUREȘTIUL ȘI EPOPEEA INDEPENDENȚEI 1877—1878.**EDIT. ACADEMIEI R.S.R. BUC. 1978, 197 p + 15 FOTOPLANSE**

Acuți și cibernetici statobijudecătorii noștri ai istoriei și științei române și ai noilor ei sfide și le-a propus să se întâmple la mijlocul secolului al XX-lea. Centenarul Independenței de Stat a României a fost marcat în istoriografia noastră prin apariția a numeroase articole, studii, monografii și lucrări ce-au tratat sub variate laturi și unghiuri, problema cuceririi independenței prin efortul susținut al întregului popor. În rindul acestor lucrări se înscrie și monografia care face obiectul recenziei de față.

Lucrarea și-a propus și a reușit să prezinte cititorului, pe baza unei serii de documente inedite și edite, cororate cu presa și memorialistica epocii, viața tumultuoasă a Bucureștilor, antrenat în lupta pentru cucerirea independenței României.

Astfel, în paginile cărții, se reliefiază clar aportul bucureștenilor, fie ca participanți nemijlociți pe cimpul de luptă, fie ca susținători fidel ai efortului de război, fiecare după posibilitățile sale, dar indiferent de vîrstă, apartenență politică, origine etnică sau confesiune religioasă, eroi anonimi care au contribuit la sublinierea rolului Capitalei țării în efortul întregii națiuni pentru neașternare. Meritul lucrării constă și în aceea, că este prima monografie, bogat documentată, dedicată rolului orașului nostru în marelul eveniment de la 1877—1878.

Pe parcursul celor aproape 200 de pagini, structurate în 3 capitolde (I. Bucureștiul în ajunul independenței, II. Orașul București în timpul proclamării independenței și al războiului de neașternare, III. Capitala României în vremea tratativelor de pace și a sărbătoririi victoriei) se aduce un flertinte omagiu eroismului bucureșteanului de rind în acele clipe grele, abnegației întregului popor român în lupta eroică din 1877—1878.

Un deosebit pitoresc se degajă din paginile în care se prezintă Orășul și locuitorii săi cu aspectele Bucureștiului, oraș „scufundat în grădini”, după cum îl caracterizează unul din numeroși călători străini ce-l vizitau, cu aspectul său urbanistic eterogen, cu viața sa comercială care pulsă pe numeroasele ulițe negustorești. Prelucrand datele recensământului din 1877—1878, autorul redau o prețioasă imagine asupra potențialului economic al orașului, al numărului de ateliere și fabrici, al stabilimentelor industriale, evidențiind și numărul mereu în creștere al proletariatului.

Sunt evocate începuturile mișcării muncitorești și socialiste din București, care, în acțiunile desfășurate, au susținut războiul pentru independență ca pe un război just, de eliberare națională. Episodul tratativelor diplomatice premergătoare proclamării independenței, contactele diplomatice de la București sunt amplu și documentat prezentate în

lumina unor documente diplomatice inedite din arhivele străine și române. Intrarea armatei române în răboi și primele succese sunt atent urmărite în paginile lucrării. Se evidențiază victoria ostașilor bucureșteni și jertfa lor eroică. Astfel autori ajung la concluzia că din rîndul regimentelor bucureștene și-au dat viața pe cîmpul de victorie 37 de luptători (10 ofițeri, 4 sergenți, 3 caporali și 20 soldați) printre care căpitanul Nicolae Valter Mărăcineanu, slt. Nicolae Nancovici, lt. Dimitrie Niculescu, lt. Dimitrie Călinescu, slt. Vasile Mihăescu, serg. Ion Săulescu, caporal Costache Lovin, soldații Petre Pană, Nistor Cosma, Dumitru Crăciun.

Se urmăresc în lucrare cu deosebită minuțiozitate itinerarile de luptă ale regimentelor bucureștene și bătăliile în care au fost angrenate. Opinia publică bucureșteană trăia cu emoție fiecare luptă susținând cu nerăbdare vești de pe cîmpul de luptă, vești ce apăreau cu regularitate în presa orașului. Entuziasmul bucureștenilor nu se manifesta doar prin demonstrații de stradă, la știrea fiecărei victorii românești, ci și prin felul în care masele populare au întrebat să-și dea obolul prin donații în bani și obiecte: vată, pansamente, medicamente, cearceafuri etc. Într-un tabel sinoptic, de la pag. 148, autori demonstrează că orașul București a ocupat primul loc în țară în privința sprijinului pentru front, totalizând la 31 decembrie 1877 suma de 109.115,04 lei. Se subliniază tot entuziasmul popular în acțiunea de susținere a frontului, arătindu-se toate formele organizate și spontane, ce aveau drept tel final realizarea dezideratului întregului popor.

În ultimul capitol al monografiei, autori prezintă efortul românilor în timpul tratativelor de pace, efort îndreptat spre obținerea recunoașterii de către celelalte state a independenței cucerite pe cîmpul de luptă. În același capitol este înfățișată primirea triunfală în București a armatei române invingeătoare, la 8/20 octombrie 1878 și momentele înălțătoare ale sărbătoririi victoriei de către locuitorii Capitalei.

În închidere, arătindu-se consecințele cuceririi independenței din 1877—1878 pentru Capitala României, se face o scurtă incursiune în dezvoltarea ulterioară a orașului, oraș care trăiește astăzi, în anii fluririi societății sociale multilateral dezvoltate, o nouă tinerețe, fiind principalul centru economic, politic și cultural al țării noastre.

Cele 15 foto-planșe de la sfîrșitul monografiei, ca și condițiile tehnice în care a fost editat volumul, se certifică ca o reușită editorială umplind un loc gol în cadrul istoriografiei bucureștene, volumul monografic de față, rezultat al cooperării a trei autori, a reușit să aibă o unitate stilistică și de idei, folosindu-se un limbaj științific dar accesibil, red al unei documentări migăloase și al unei bune cunoșteri a istoriei orașului. Afirându-se ca un omagiu celor ce nu și-au precupețit viața pentru cucerirea independenței, monografia se constituie ca o lucrare de referință, absolut necesară celor ce-și propun studiul istoriei Bucureștiului.

PUBLISAT DE LA HYPERION EDITORIAL SRL CRISTIAN PĂUNESCU